

בס"ד. "יחידות" לקבוצת חתני בר־מצוה ובנות־מצוה והוריהם שיחיו

בלתי מוגה

בהוספה: על הברכות והאיחולים האמורים לעיל², שבזה נכללים גם אלה שנמצאים עתה – ישנה ברכה מיוחדת בנוגע לאלה שנעשים (הן אלה שנעשו כבר והן אלה שעומדים להעשות) בר־מצוה ובת־מצוה:

החידוש שניתוסף אצל בר־מצוה ובת־מצוה – שנעשה "מצווה ועושה"³ – שאז מקבל ציווי ישיר ("מצווה") מהקב"ה ללמוד תורתו ולקיים מצוותיו, ובמילא עושה זאת לא רק כפי שעשה זאת לפני שקיבל הציווי, מרצונו הטוב, אלא גם בתור "מצווה".

ולהעיר, שיש מעלה לפני בר־מצוה, כשקיום התומ"צ הוא מרצונו הטוב – שענין זה מורה על מהותו של יהודי, איש או אשה, שעוד בקטנותו רוצה מטבעו ללמוד תורתו של הקב"ה ולקיים מצוותיו, אלא, שבגלל זה גופא משתוקק ושמה שזכה להגיע לגיל המאושר (י"ג שנה אצל בן, וי"ב שנה אצל בת) שיכול לקיים תומ"צ בתור מצווה ועושה.

ובתור "מצווה ועושה" – מוסיף הקב"ה שכר מיוחד ונתינת־כח וסיוע מיוחדים שיוכלו להוסיף עוד יותר בקיום התומ"צ, ביתר תוקף וחוזק, וביתר חיות ושמחה.

ואשרי חלקם וגדול זכותם של ההורים (כולל גם הורים זקנים, וכן הקרובים) והמורים שגידלו וחינכו אותם ללימוד התורה וקיום המצוות, שכן, קיומו של עם ישראל הוא במסירת התורה – "תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב"⁴ – מדור לדור, ע"י חינוך הילדים והילדות באופן כזה שבהגיעם לגיל ד"מצווה ועושה" יקיימו התומ"צ כדבעי.

ועוד והוא העיקר – שההוספה בקיום התומ"צ בתור "מצווה ועושה" (ע"י הבר־מצוה ובת־מצוה), ממהרת ומזרזת עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז יהי' אצל כל בני"י שלימות הענין ד"מצווה ועושה" בנוגע לקיום כל התומ"צ, גם המצוות התלויות בארץ ובבניהם"ק, כולל

(3) קידושין לא, א. וש"נ.

(4) ברכה לג, ד.

(1) הבבא לקמן – ראה גם לקו"ש ח"כ ע' 577

ואילך ובהנסמן שם.

(2) ביחידות הכללית לאורחים שיחיו.

ובמיוחד המצוה הכללית דהקרכת הקרבנות, החל מקרבן תמיד של שחר ותמיד של בין הערביים בכל יום.

* * *

ובכל זה ניתוסף הדגשה מיוחדת מצד תוכנו של זמן זה – סיומו של חודש תשרי והתחלת חודש מרחשון – התחלת השנה החדשה:

התחלת השנה החדשה – בראש השנה – היא בקבלת מלכותו של הקב"ה ("תמליכוני עליכם"⁵) על כל השנה כולה. וכשם שענינו של המלך שנותן ציוויים והוראות בנוגע להנהגת בני המדינה (כולל גם הסיוע שהמלך עצמו מסייע לבני המדינה שיוכלו לקיים ציווייו והוראותיו כדבעי), כן הוא גם בקבלת מלכותו של הקב"ה, שמתבטאת בקיום ציוויי הקב"ה בתורה.

ומזה מובן שהענין דבר-מצוה ובת-מצוה – "מצווה ועושה" – מודגש ביותר בסמיכות להתחלת השנה, כשכל בני מקבלים מלכותו של הקב"ה על מנת לקיים מצוותיו במשך כל השנה כולה.

ומעלה מיוחדת בהתחלת השנה הנוכחית – ה'תשנ"ב:

כבר נתפשט בין בני הר"ת "הי' תהא שנת נפלאות בה", היינו, שזוהי שנה פלאית ("א' וואַנדערליכע יאָר"), ולא רק "פלא" סתם, אלא גם "נפלא" (שלמעלה מפלא, ועאכו"כ למעלה מנס סתם), ו"נפלאות" לשון רבים.

ולכל לראש – הפלא הראשון והמעשה הנפלא הראשון – הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ונמצא, שבהתחלת שנה זו מודגשת ביותר תכלית השלימות ד"מצווה ועושה" שתהי' אצל כל בני בגאולה האמיתית והשלימה.

* * *

כנהוג – יש לקשר גם עם מצות הצדקה, ובפרט בנוגע לבר-מצוה ובת-מצוה, כמנהג ישראל שביום הבר-מצוה מוסיפים (הבר-מצוה ובת-מצוה, הוריהם, וכן המחנכים והמחנכות) בנתינת הצדקה (וכשיום הבר-מצוה חל בשבת או ביו"ט – מוסיפים בצדקה ביום שלפניו ושלאחריו).

ומעלה מיוחדת במצות הצדקה בשייכות להגאולה – נוסף לכך שההוספה בכל ענין של תומ"צ, ובפרט בתור מצווה ועושה, ממהרת ומזרזת את הגאולה – כמארז"ל⁶ "גדולה צדקה שמקרכת את הגאולה".

(6) ב"ב י"ד א. וראה תניא פל"ז.

(5) ר"ה טז, סע"א. וש"נ.

ויה"ר שהחלטות הטובות שקיבל כאו"א מכם בנוגע לכל עניני התומ"צ, יתקבלו (ובודאי כבר התקבלו) אצל הקב"ה באופן הכי עמוק, לכבי ושמת, וכתוצאה מזה ימהר ויזרוז הקב"ה עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה שתהי' תיכף ומיד ממש.

ובפשטות – שתיכף ומיד ממש, נמצאים כל בני"י – "בנערנו ובזקנינו גו' בכנינו ובכנותינו"⁷, והברי-מצוה ובנות-מצוה בראשם – בארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש, בהר הקודש ובבית המקדש השלישי, "מקדש אדני כוננו ידיך"⁸, ושם נעשה לפניך את כל המצוות בתכלית השלימות, ובשמחה וטוב לבב.

(8) בשלח טו, יז.

(7) בא יו"ד, ט.